

Hey müfteri!

Ey müfteri! Sen kendini bilirsin. Onun için ismini burada zikretmeye hacet kalmadı. Artık sen adıyla, sanıyla bir müfterisin. Çünkü sen, bir büyük İslam alimine, pek büyük bir iftira attın. Attığın bu çirkin iftiradan dolayı, seni hatadan dönmeye, pişmanlık duyup nedamet etmeye davet etmiştik.

Evet, biz böyle bir fazilet gösterisinde bulunmanı beklerken, sen kalktın ikinci bir yazıyla hem inadını sürdürdün, hem de attığın iftirayı katmerli hale getirdin. Böylelikle, kendi rızanla tarihte nadir görülmüş büyük müfterilerin safına girmiş oldun. Daha sana merhamet edip lehinde bakmak caiz değildir. Zira, geçerli bir düsturdur:

`Zarara rızasıyla girene merhamet edip lehinde bakılmaz.` İşte sen, kendi kendini böyle bir duruma soktun. Alnına bile bile yapıştırdığın `müfteri` damgasını, bir `nasuh tövbesi` ile sildirmediğin müddetçe, günümüzün en büyük iftiracı olmaktan kurtulamazsın. Artık her `müfteri kişi` dendiğinde, hatırlanacak olanlardan biri de sensin; bunu unutma.

* * *

Ey müfteri! Sen kalkmış durduk yerde büyük İslam alimi Bediüzzaman Said Nursi`ye iftira çamuru sıçratıyorsun. Mesela diyorsun ki: `Said Nursi, 1919 yılı başlarından itibaren İstanbul`u işgal eden düşman kuvvetleriyle beraber olmuş. İngiliz zalimleriyle birlikte çalışmış. Dahası, Anadolu`yu istila eden Yunan askerlerini de öldürmeyin demiş.

Böylece, asıl düşmanlarımızla birlik olup Kuvva-yı Milliye hareketinin aleyhinde bulunmuş. Hatta `Kuvvacıların katli vaciptir` demiş. Aleyhlerinde bildiri neşretmiş. Bu aleyhtarlığı da fazla çaktırmadan yapmış. Zira ikili oynamış. Yani, İstanbul`da İngilizler`in hükmü geçerli olduğundan onlara yaranmaya çalışmış; iki-üç yıl sonra Ankara hükümeti güçlenince bu kez dönüş yaparak onlara yanaşmış.

Dolayısıyla, 9 Kasım 1922`de Ankara`daki Meclis`e gidip orada gaziler için dua etmesinin hiçbir anlamı yokmuş. Çünkü, Said Nursi, bu zaman zarfında hiçbir varlık ortaya koymadığı, hatta düşman kuvvetleriyle dirsek temasında bulunduğu halde, Kuvvacılar gereken savaşı başarıyla tamamlamış, nice şehitler vermiş ve vatani kurtarmıştır.

Buna ise, `Güç nerede ise, ben oradayım` mantığı denirmiş. Ve nihayet, o gaziler insana sormazlar mıymış: Yahu hoca sen değil miydin `Yunanı artık öldürmeyin, Kuvvacıları terk edin` diyen bu ne duası şimdi?

Evet, ey müfteri! Hiç utanmadan, arlanmadan, hiç yüzün kızarmadan, bütün bu iftiraları bir bir sıralıyorsun ve hatta tekrarlıyorsun. Peki, bundan seksen küsur sene evvel yaşanan o dağdağalı hadiselerin bizzat içinde olan, her hadiseyi günü gününe gelişmeleri yakinen takip eden o gazilerin ve Kuvvacıların akli, fikri, vicdanı yok muydu, yahut seninki kadar çalışmıyor muydu ki, senin bu söylediklerini onlardan biri çıkıp da o gün Said Nursi`nin yüzüne karşı söylemedi?

Ey müfteri! Şunu hiç düşünmedin mi, yahut hiç aklına gelmedi mi ki: O günkü şartlarda düşman tarafıyla birlikte çalışan, hatta onlarla dost geçinen tanınmış bütün şahıslar, Ankara hükümeti tarafından 150`likler listesine yazılıp `vatan haini` ilan edildiler. Dolayısıyla, bu şahısların pekçoğu yurt dışına kaçtı, yakalananlar ise en ağır cezalara çarptırıldı. Mesela, Şeyhülislam Mustafa Sabri Efendi bile kaçıp gittiği Kahire`den bir daha yurda dönemedi.

Hem hiç düşünmedin mi ki: Müderrisin Cemiyetinin ismi 7-8 ay sonra niye değişti ve bu cemiyet adına İkdam gazetesine emr-i vaki ile verilen o talihsiz bildiriden sonra, Bediüzzaman bu cemiyetten niye istifa edip ayrıldı? Dahası, bu zat aynı günlerde Anadolu`daki milli hareket lehinde yazılar yazdı ve hatta Şeyhülislamın fetvasına mukabil bir fetva neşretti. Evet, bütün bunları neden düşünmedin ve düşünmüyorsun?

Ama ey müfteri! Öyle anlaşılıyor ki, sen bile bile iftirada bulunuyorsun. İşine öyle geliyor. Seni çalıştıranlar da senden bunu bekliyor zaten. Aksi halde, bir an evvel posanı sıkıp atarlar. Evet, hiç unutma ki, seni şu an istimal ediyorlar; bilahare ise, seni pişman ve perişan edecekler. Bundan da hiç şüphelen olmasın. Zira, merhametsiz yalancıların kaidesi böyle işliyor.

* * *

Ey müfteri! Said Nursi hakkında yazdığın yalana, attığın iftiraya delil getirme garabetine düşerken, gösterdiğin kaynaklar itibariyle de, aslında kimlerle ve nerelerle irtibat halinde olduğunu da açıkça ele vermiş oluyorsun. Bununla beraber, kaynak dediğin şey, inandırıcılıktan pek uzaktır. Çünkü sen, Said Nursi`nin bizzat içinde bulunduğu bir faaliyetin ispatını yapmıyor ve imzasını taşıyan bir belgeyi de göstermiş olmuyorsun.

Sadece ve sadece zorlamalı tevillerle ve asla birbirini tutmayan tarihlerle Said Nursi`yi fikir ve inancının, dava ve itikadının tam aksi istikametinde olan bir yerlerde göstermeye çalışıyorsun. Evet, sen o mübarek zatı, hem can düşmanı, hem de dinde muarız ve muhalifi olan gaddar zalimlerin yanında göstermek için alçakça iftiralarda bulunuyorsun.

Ey müfteri! Senin bu yaptığın bir ilk sayılır. Zira, şimdiye kadar Said Nursi`nin azılı düşmanları dahi ona böyle bir iftirayı atmadılar, yahut atamadılar. Kuvvetle muhtemeldir ki, sen bu işi gönüllü olarak yapmaktasın. O halde, sana cevap olarak değil, ama hak ve hakikat namına, bu meselelerin izahını, tahlilini yapmak icap ediyor. Belki, kafası karışan bazı biçareler okur da istifade ederler. Yarın: Belgeler ve şahitler konuşuyor.

10.05.2005